

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]
at nedskære paa de frie Bevillinger; men i selv samme Tale opfordrede det ærede Medlem Ministeriet for Sundhedsvæsenet til blot paa en enkelt Post at forøge Bevillingen med 100 000—150 000 Kr. Jeg maa tilstaa, jeg kan ikke finde rigtig Mening i disse to Standpunkter i samme Tale.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Det ærede Medlem Hr. Stauning bebrejdede mig, at jeg i min Egenskab af Handelsminister ikke havde svaret paa hans Spørgsmaal til mig, om den ene af Nationalbankdirektørerne samtidig driver Skrædderforretning og forskellig anden Virksomhed. Angaaende „forskellig anden Virksomhed“ svarede jeg ikke, fordi min Forgænger i Fjor havde udtalt sig herom, og jeg svarede ikke paa Spørgsmaalet angaaende Skrædderforretningen, fordi jeg mente, at dette Spørgsmaal var af saa personlig og privatretlig Karakter, at jeg i hvert Fald ikke vilde svare derpaa, uden at det blev gentaget.

Jeg skal henholde mig til min ærede Forgængers Svar i Fjor vedrørende „forskellige andre Virksomheder“, som der staar i Referatet, og skal svare angaaende Skrædderforretningen, at den paagældende Nationalbankdirektør, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst igennem de officielle Dokumenter, som foreligger, hverken er Medlem af Bestyrelsen og endnu mindre Direktør for det paagældende Aktieselskab, som jeg formoder der er hentydet til, nemlig en Skrædderforretning med Import af Herreklæder. Om han har Penge staaende deri i Form af Aktier, føler jeg mig hverken forpligtet eller berettiget til at søge oplyst — enhver maa vel have Lov til at købe de Papirer, som han mener stemmer med hans privatretlige Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremkom med forskellige Forespørgsler angaaende Landmandsbanken og navnlig om Afhændelsen af Landmandsbankens Aktier, og om Formanden for Landmandsbankens Bankraad havde søgt at afsætte Landmandsbankaktier til udenlandske Finanskrede. Jeg skal svare hertil, at der endnu ikke af Regeringen er taget nogen Bestemmelse om, hvorledes den Hjemmel, som findes i Landmandsbankloven til Afhændelse af Aktierne, skal udnyttes, men det er jo Lovens Forudsætning, at Staten skal afhænde Aktierne. Der har ej heller fundet nogen Salgsforhandling Sted. Formanden for Landmandsbankens Bankraad, der jo saa ofte gør Rejser til Udlandet, har paa en af sine Rejser i Forstaaelse med den

daværende Handelsminister foretaget en foreløbig Orientering angaaende Mulighederne for at afhænde Aktierne; men om virkelige Salgsforhandlinger har der altsaa ikke været Tale.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte var i Aftes ude med en lang Tale, som egentlig ikke indeholdt noget særligt nyt, i hvert Fald ikke for os, som var godt kendt med Administrationskommissionens Betænkning. Jeg indrømmer, at den nye Regnskabsopstilling, er noget kunstfærdig i hvert Fald ikke saa helt let at finde ud af for Erhvervslivets Folk, der jo ikke er kendt med den Slags Regnskabsopstillinger, og jeg tror ogsaa, at mange ude i Landet kunde trænge til at faa en virkelig Forklaring paa, hvorledes det egentlig forholder sig med Statsbanernes Maanedsopgørelser og den Regnskabsopstilling som finder Sted, for dem; thi det, der fremgaar af dem, er jo kun det regnskabsmæssige Underskud, naar det er beregnet 5 pCt. til Forrentning.

Jeg vilde tro, at de allerfleste vilde faa et tydeligere og klarere Indblik i, hvorledes Statsbanernes Driftsforhold i Virkeligheden var, om man gjorde det paa den Maade, som jeg udtalte mig om forleden Dag, at man fremdrog Bruttooverskuddet og om dette sagde, at det kunde forrente en saa og saa stor Del af den Anlægssum, som man nu en Gang var blevet enig om, der skulde svares 5 pCt. Renter af. Saaledes gør i Virkeligheden Svenskerne. Svenskerne siger, at der er saa og saa stort et Overskud paa selve Driften, efter at Afskrivninger og Pensioner er betalt, og derefter vilde der blive et Tab paa saa og saa stort et Beløb, hvis Renteomkostningerne regnedes med.

Jeg tror ikke, at ret mange i Virkeligheden forstaa Regnskabet, saaledes som det nu er opstillet, og jeg vil derfor tage under Overvejelse, om der ikke ved Maanedsopgørelserne burde finde en anden Opstilling Sted.

Jeg tror ikke, at den lange Redegørelse, som det ærede Medlem fremkom med i Aftes, har stor Udsigt til at blive publiceret for mange, thi jeg ser i Morgenbladene, at det kun er nogle enkelte Liniers Referat, som de forskellige Blade har ofret paa Talen. Alene „Social-Demokraten“ har ofret noget mere, men dog ikke tilstrækkeligt til at give Tjenestemændene det rigtige Begreb om den Hjælp til en Bedring af Statsbanernes Drift, som jeg formoder det ærede Medlem har tiltænkt at give gennem dette teoretisk opstillede Forrentningskravs Gennemførelse.

Jeg vil derfor spørge det ærede Medlem,